

Jagtejere, der har et mindre Terræn at arbejde paa, og som er henviste til at udøve deres Jagt i Aftentimerne efter Arbejdstiden.

Jeg tillader mig derfor at rette denne Henstilling til den højtærede Minister og til det kommende Udvalg, idet jeg vil bede dem om at overveje den med Velvillie.

Alfred Christensen: Ved de Forhold, som denne Lov omhandler, er der jo forskellige Interesser, som gør sig gældende, Interesser, som alle sammen kolliderer, saaledes som Interesser plejer at gøre. Blandt de Interesser, som vi her i Tinget under Behandlingen særlig vil have at beskæftige os med, er den ene, at Vildtet ikke maa gøre Mennesket Skade, og den anden, at Mennesket ikke maa gøre Vildtet saa megen Skade, at Vildtet helt forsvinder og lidt efter lidt dør ud. Den sidste Interesse er stærkt forfægtet af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed), og den førstnævnte, at Vildtet ikke maa gøre Mennesket Skade, skal nok blive forfægtet fra saa mange Sider af det repræsenterede Landbrug, at jeg foreløbig kan lade den ligge, idet jeg kun skal sige, at jeg sympatiserer selvfølgelig ogsaa med disse Bestræbelser indenfor et passende Omfang. Men naar vi kommer til det Punkt, hvor disse Interesser kolliderer, saa vil jeg i mange Tilfælde holde med den svage Part, og den svage Part er Vildtet. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds fortalte om vore uddøende Dyrearter, og det er rigtigt, at bliver vi ved, saaledes som vi har begyndt, med at udvikle vore Skydevaaben uden at indføre en mere rationel Fredning, bliver ved, som det er skildret, med Kajakskydning, med Motorbaade og hurtigskydende og langtrækkende Geværer, udborede Muskedonnere, som kan tage et Fjerdingspund Krudt og rende Kugler ind i en Flok Ænder og Gæs, kan vi snart se Enden paa det. Det ærede Medlem fra Halvrimmen (Carl Sørensen) kan vistnok i den overhaandtagende Brug af saadanne Redskaber se en større Anledning til, at Ændernes Antal tager af ved vore Kyster, end deri, at den enkelte Mand ligger med sin lille Kajak. Men Kajakken er ogsaa slem og ikke nogen Nytte til, Jagt fra Kajak er ikke, hvad jeg forstaaer ved rationel Jagt.

Det foreliggende Lovforslag kommer efter min Mening i et udmærket belejligt Øjeblik. Det er kun faa Uger siden, at vi her i Rigsdagen har vedtaget de store Majoratslove, hvorved de store Godser for

en Del udstykses. Derved kommer store Jordegodser, paa sine Steder, endogsaa omfattende skovbevoksede Steder ud paa Bondehaand og bliver udstykket. Om de Herrer vil tænke sig, at vor Jord var blevet udstykket i Husmandslodder for 50 Aar siden, saa tror jeg, man med Rette kunde sige om Danmark, som Kineserne med en misforstaaet Stolthed siger om Landet mellem Hoangho og Jangtsekiang, at mellem de to Floder, hvor der bor 2—300 Millioner Mennesker, er Jorden saa opdyrket, at der ikke findes en Ukrudtsplante og ikke et vildtlevende Dyr. Ganske sikkert er det, at Husmandslodder i Stedet for Herregaardsjorder ikke vil fremme Vildtets Trivsel. Dette lægger et Ansvar paa os. Naar den danske Bondestand nu skal overtage saa store Dele af den danske Jord, maa den ogsaa overtage nogle af de Forpligtelser, som i den forløbne Tid er blevet opfyldt af Godsejerne. Thi det maa man erkende, at Godsejerne har opfyldt den Forpligtelse at vedligeholde Landets Vildtbestand efter bedste Evne, mange af dem har endogsaa gjort det med meget stor Bekostning, og naar der overhovedet findes Vildt paa vore Jorder, skyldes det, at der findes Godser, paa hvilke det er lykkedes at frede Bestanden saaledes, at der endnu kan være noget at tage af. Jeg synes, at de Linier skulde vi se at holde fast, og ud fra den Betragtning vil jeg nu gøre nogle spredte Bemærkninger om Lovforslaget, idet jeg i øvrigt henholder mig til de Udtalelser, som er fremsatte af Lovforslagets nærmere Fader, det ærede Medlem fra Bornholm.

Det er en god Ting ved dette Lovforslag, at det simplificerer Fredningsdatoerne. De Herrer vil have lagt Mærke til, at Gang paa Gang er 21. September fremhævet som Startningsdag. Det er rigtigt og godt, men jeg tror, at vi uden Skade med det Maal for Øje, som jeg har sat mig: at bevare vor Vildtbestand og simplificere hele Sagen, vilde kunne simplificere i endnu højere Grad. Efteraaret er skabt for Jagt. De andre Aarstider har hver deres Glæder, Foraaret med sit Løvspring. Sommeren med sin Grønhed har deres Glæder, men Efteraaret og den tidlige Vinter er skabt for Jagten, det er den Tid, paa hvilken Jagten kan udøves saaledes, at den gør mindst Skade paa Vildtet. Hvis vi, for alt, hvad der ikke er totalt fredet, og ogsaa for, hvad der ikke er fuldkommen fredløst, satte en almindelig Jagttid fra Midten af September til 1. Januar, maaske med ganske enkelte Undtagelser,